

Nytänd

Det är underbart när man ser unga människor tända på Gud. De är så härligt hängivna och frimodiga. Det påminner mig om när jag själv var nyfrälst. Jag ville frälsa hela världen. Jesus kunde ju komma tillbaka när som helst och jag ville ha med mig så många människor som möjligt in i Hans rike innan dess. Det finns något väldigt fräscht och attraktivt i denna entusiasm att få se människor frälsta. Jag tror att vi behöver komma tillbaka till vår första kärlek till Gud oavsett hur länge vi har vandrat med Honom. I varje fall behöver jag det. Han längtar efter det och jag tror vi gör det själva också.

Min äldsta son Victor som är arton år har en kompis som heter Filip. Han är uppvuxen i ett kristet hem, men som han kallar sig själv var han bara en ”söndagskristen”. Tron pendlade upp och ner. Hade det varit ett häftigt möte på helgen så var det levande några dagar men det försvann ofta senare under veckan. Filip hade aldrig haft en personlig frälsningsupplevelse. Hans klasskompisar och vänner där han bodde var inte kristna. Så vid femton, sexton års åldern hängde Filip mer och mer med sina kompisar när de festade. Det var kul för stunden. Men det var mycket skitsnack och massa jargonger hela tiden. Han kunde inte vara sig själv och ännu mindre berätta att han var kristen.

Nyårsafton förra året var vi i Stockholm och besökte vänner. Victor som stannade hemma frågade om han kunde bjuda hem några kompisar. Vi sa OK, bara de inte drack alkohol. De flesta respekterade våra villkor men Filip och några av hans kompisar hade med sig champagne och blev berusade. Victor tyckte det var allmänt jobbigt och berättade vad som hade hänt för oss. Jag kände att jag måste ha ett allvarligt snack med Victor och Filip. De vändades nog båda inför detta samtal. Men det blev inga pekfingrar som de kanske trodde, utan istället berättade jag om mina egna upplevelser när jag var i deras ålder, som var ganska likartade, men hur det senare spårade ut mer och mer. Det tog nästan tio år innan jag insåg att jag hade valt fel väg. Jag utmanade båda pojkarna att ta sin tro på allvar redan nu för att inte behöva gå samma väg som jag hade gått. Sedan bad vi tillsammans och jag uppmuntrade pojkarna att istället vara ett vittnesbörd för sina kompisar.

Sedan dess har vi sett en tydlig förändring i Filips liv. Han har sakta men säkert tagit steg närmre och närmre Jesus. På en ungdomsfestival som heter ”Frizon” i somras fick Filip en längtan att gå på bibelskola, något som han aldrig tidigare tänkt på. När Victor bjöd med honom till en ungdomshusgrupp i vår församling hängde han med. För några veckor sen gick Filip till ett ungdomsmöte själv för Victor kunde inte följa med. Senare den kvällen kom Filip hem till oss glädjestrålade. Han hade äntligen fått ett personligt möte med sin Herre. När han gick fram till förbön blev han alldeles varm och kände som ett starkt ljussken lyste rakt in i hans hjärta. Han blev andedöpt och fick ett nytt bönespråk utan att ens någon bad för honom. Filip vaknade upp den natten och kände en sådan nöd för sin familj och sina vänner och bad i flera timmar för dem. Han till och med väckte sina föräldrar och bad för dem. Filip och hans pappa framförallt, har fått en jättefin relation sen dess och de ber ofta tillsammans.

Han har förstått hemligheten i Skriften som säger: ”Det två eller tre kommer överens om i mitt namn det skall ske”. Filip känner att han har fått en speciell gåva att be för människor. Han var nere och besökte mitt Café för hemlösa människor förra veckan. Där bad Filip frimodigt för flera av våra gäster. Denna nyårshelg skall han åka med Team-Evangelisation på konferens och vara med i deras böneteam. Filip längtar att få se sina kompisar frälsta och tända för Gud, så att Guds eld kan få fortsätta att brinna.